

Formand: Kristian Mølgaard

Solbjergvej 3, 2.

2000 Frederiksberg

20 64 44 23

krm@boelskifteadvokater.dk

Sekretariat: Peter Trudsø

Rådhuspladsen 16

1550 København V

28 13 64 95

pt@strafferetsadvokaten.dk

www.lffa.dk

Meddelelser nr. 10
(23. december 2015)

Indbetaling af kontingent for 2016

Ankesag vedrørende organiseret hashhandel på Christiania

De nye samfundstjenesteregler

Opdatering af kontaktoplysninger

Mangler du en (blød) julegave til dig selv?

Nye medlemmer det seneste halve år

Forsøgsordning med adgangskontrol til fem byretter

Tema i dette nummer af Meddelelser: Prøvelse af afslag på prøveløsladelse

Lokalkursus om IT-kriminalitet henholdsvis lørdag den 16. april 2016 i København og

lørdag den 30. april 2016 i Horsens

Advokat dømt for overtrædelse af straffelovens § 155

Høringssvar: Transportøransvar i forbindelse med midlertidig grænsekontrol ved indre Schengengrænser

Seneste nyt fra Højesteret

Meddelelse 38

Prøveløsladelse – Domstolsprøvelse

Meddelelse 39

Revolver og patroner – 7 kg hash til eget brug – Betinget dom

Meddelelse 40

Brandstiftelse – Hærværk - Medvirken

Indbetaling af kontingent for 2016

Kontingent for 2016 vil blive opkrævet ved en mail, der udsendes til alle medlemmer i starten af januar 2016. På den seneste generalforsamling blev det besluttet, at kontingent for 2016 er på 1700 kr. Der er ikke moms på kontingentet.

Ankesag vedrørende organiseret hashhandel på Christiania

Den 18. december 2015 afsagde Østre Landsret dom i den første af ankesagerne i Pusherstreet-komplekset (Operation Nordlys).

Det er muligt via nedenstående link at tilgå et anonymiseret uddrag af dommens præmisser:

<http://www.domstol.dk/oestrelandsret/nyheder/domsresumeer/Pages/Domvedr%C3%B8rendeorganiseret-hashhandelp%C3%A5Christiania.aspx>

Der er fra forsvarerens side indgivet ansøgning om tredjeinstansbevilling.

De nye samfundstjenesteregler

I Meddelelser nr. 3 fra 2015 blev bragt artiklen "Samfundstjeneste eller fodlænke. Kan man selv vælge?". Indlægget var bl.a. skrevet af kriminalforsorgsleder Lene Skov. Hun har sendt et yderligere indlæg om samfundstjeneste:

"Den 1. maj i år trådte de nye regler om udvidet brug af samfundstjeneste (SFT) i kraft.

Antallet af samfundstjenestedomme var forinden begyndt at stige, og denne stigning er fortsat efter 1.maj.

I 2014 blev der afsagt 3648 domme med vilkår om samfundstjeneste, og med udgangen af november 2015 var der i alt afsagt 4015 domme med samfundstjeneste. En stigning på ca. 10 % - allerede efter årets 11 måneder.

Som tidligere beskrevet i "Meddelelser", lagde Kriminalforsorgen i marts 2015 en SFT-domsoversigt ind på sin hjemmeside. Denne domsoversigt er vi i gang med at udarbejde tillæg til. Det første tillæg bliver forhåbentlig lagt ind/udsendt i januar 2016 og vil indeholde et udpluk af domme afsagt for perioden 1. maj – 31.august 2015. Tillægget vil være baseret på domme fra alle byretter til forskel fra domsoversigten, som kun er baseret på domme fra 4 retskredse. Hertil kommer, i lighed med tidligere, udvalgte trykte domme.

De nye regler har givet/giver en del udfordringer, som har gjort, at Kriminalforsorgen har haft kontakt til såvel Rigsadvokaten som Domstolsstyrelsen med henblik på at orientere om, hvorfor vi p.t. sender en del domme til berigtigelse/anke.

Det har afstedkommet, at Rigsadvokaten d. 10. november 2015 udsendte en skrivelse til samtlige chefanklagere og statsadvokater om de nye regler på SFT-området, og at undertegnede d. 17. december 2015 holdt et kort oplæg for samtlige Byretspræsidenter i Domstolsstyrelsens regi.

De nye regler, som også forsvarerne skal være opmærksomme på, er:

1. Straffelovens §63, stk 3., som nu bl.a. lyder: "Hvis den betingede fængselsstraf er fastsat til **højest 3 måneder**, ophører prøvetiden, når længstetiden for at udføre samfundstjeneste er udløbet". Det betyder, at dommeren ikke kan tilknytte et tilsynsvilkår, som er længere end længstetiden. Vi ser en del domme, hvor der f.eks. er en længstetid på 6 måneder og et tilsynsvilkår på 1 år. Disse domme beder vi om at få berigtiget.
2. Straffelovens §63, stk 4., som bl.a. lyder: "Tilsynet ophører, og eventuelle §57 vilkår bortfalder, når længstetiden for at udføre samfundstjeneste er udløbet, **medmindre andet er bestemt i dommen**". §63, stk.4 "overrunder" ikke §63, stk 3., for domme på 3 måneder og derunder. (Jfr. bemærkningerne til lovforslagets pkt. 8 (§63, stk. 4) samt "Juristen" nr. 2 2015, side 81 note 8) Der er nogle dommere, som er uenige heri og derfor ikke vil berigtige dommene.
3. Straffelovens §64., som nu bl.a. lyder: "En i medfør af §58,stk 1, fastsat fængselsstraf kan dog ikke overstige 3 måneder eller **en tredjedel af den samlede fængselsstraf**". Det betyder eksempelvis, at den ubetingede del af en kombinations dom på 6 måneder max. må være 2 måneder. Vi ser stadig en del kombinations domme med vilkår om samfundstjeneste, hvor den ubetingede del er mere end 3 måneder og/eller mere end 1/3 af den samlede straf. Disse domme beder vi om at få anket.

Derudover har Kriminalforsorgen nogle udfordringer i forhold til, at eventuel varetægtsfængsling – hvor der nu skal ske afkortning i SFT-timerne – ikke er anført i domsudskriften, som den skal jfr. straffelovens § 86. Samt med de meget korte længstetider på 4 måneder. Vi kan have meget svært ved at nå det på den korte tid.

Men bortset fra det, er det meget glædeligt, at de nye lovtiltag for at få flere i samfundstjeneste, tilsyneladende er slået igennem.

Glædelig jul og godt nytår til alle☺"

Opdatering af kontaktoplysninger

Hvis der er ændringer i din email-adresse (eller andre kontaktoplysninger) er det vigtigt, at der sendes en mail til tsh@danskeadvokater.dk.

Al kommunikation fra foreningen sker pr. mail, hvorved foreningen sparer porto.

På www.lffa.dk findes funktionen "find en forsvarsadvokat". Her er det vigtigt at kommende klienter altid har aktuelle kontaktdata på de enkelte medlemmer.

Mangler du en (blød) julegave til dig selv?

Hvis du ønsker at købe din egen advokatkappe til brug for ankesager kan dette ske hos firmaet Bacher, der kan kontaktes på detail@bacher.dk. En kappe koster 4.000 kr. med tillæg af moms. Prisen inkluderer opmåling i butikken. Ved køb af 10 stk. eller flere er prisen 3.500 kr. pr. stk. Navnebroderi koster 100 kr. med tillæg af moms.

Nye medlemmer det seneste halve år

Siden Meddelelser nr. 5 i 2015, der udkom i maj, har foreningen fået følgende nye medlemmer:

Kristian Braad, Lars N. Knudsen, Lise Wilson, Lars Kirstein Pedersen, Glenn Verding Hein, Naja W. Larsen og Klaus Søborg Jørgensen

Kender du en advokat eller en fuldmægtig, der kunne tænke sig at blive medlem af foreningen, kan du henvise til www.lffa.dk (se under "bliv medlem").

Forsøgsordning med adgangskontrol til fem byretter

Landsforeningens bestyrelse følger fortsat forløbet af forsøgsordningen tæt. Har du erfaringer eller holdninger til forsøgsordningen, som er relevante for bestyrelsen at blive gjort opmærksom på, er du fortsat meget velkommen til at sende en mail til foreningens sekretær på pt@strafferetsadvokaten.dk.

Tema i dette nummer af Meddelelser: Prøvelse af afslag på prøveløsladelse

I dette nummer af Meddelelser er temaet – som annonceret i sidste nummer – prøvelse af afslag på prøveløsladelse. Der er desværre kun indkommet en afgørelse, der ses nedenfor som meddelelse nr. 38.

Lokalkursus om IT-kriminalitet henholdsvis lørdag den 16. april 2016 i København og lørdag den 30. april 2016 i Horsens

Som annonceret i de seneste numre af Meddelelser handler Landsforeningen af Forsvarsadvokaters næste lokalkursus om IT-kriminalitet, der er en af tidens mest aktuelle emner inden for strafferet.

Undervisere er anklager og ekspert i cypercrime Morten Rasmussen, Østjyllands Politi, og advokat Bjarne Frøberg.

Der vil være morgenmad fra kl. 09.00 til 09.30, hvor der også er mulighed for at få sig en hyggelig snak med gode kollegaer.

Selve kurset varer fra kl. 09.30 til 17.00.

Der serveres frokost samt eftermiddagskaffe.

Kurset giver 8 lektioner til den obligatoriske efteruddannelse.

Kurset den 16. april 2016 afholdes på Tivoli Hotel & Congress Center, Arni Magnussons Gade, 1577 København V.

Kurset den 30. april 2016 afholdes på Hotel Opus, Egebjergvej 1, 8700 Horsens.

Nærmere omkring tilmelding og betaling følger i særskilt mail, der udsendes i starten af januar 2016.

Advokat dømt for overtrædelse af straffelovens § 155

På Vestre Landsrets hjemmeside er den 26. november 2015 offentliggjort følgende domsresumé:

”Vestre Landsret har den 25. november 2015 stadfæstet en dom afsagt af Retten i Aalborg den 3. december 2014. Ved denne dom var en advokat fra Nordjylland blevet straffet med 30 dages betinget fængsel og frataget retten til som advokat at beskæftige sig med straffesager som forsvarer i 1 år for overtrædelse af straffelovens § 155. Advokaten havde som forsvarer for en klient, der var varetægtsfængslet, og som var undergivet brevkontrol, efter et arrestbesøg taget et brev fra klienten med ud og overgivet brevet uden om politiets kontrol til klientens kæreste.”

Høringssvar

”Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet

uibm@uibm.dk og soh@uibm.dk

4. december 2015

Sagsnr. 2015 - 1423, Høring over udkast til lov om ændring af udlændingeloven (Transportøransvar i forbindelse med midlertidig grænsekontrol ved indre Schengengrænser)

Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet har den 27. november 2015 sendt udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven i høring.

Fristen for besvarelse af høringen er sat til den 4. december 2015 kl. 16.00.

Landsforeningen af Forsvarsadvokater har på grund af den meget korte høringsfrist ikke mulighed for at afgive et høringssvar i sagen.

Med venlig hilsen

Kristian Mølgaard
Formand"

Seneste nyt fra Højesteret

Siden seneste nummer af Meddelelser har Højesteret afsagt følgende afgørelser af interesse for forsvarsadvokater (www.hoejesteret.dk)

T's faste ejendom kunne ikke konfiskeres, men der kunne ske konfiskation af 3,1 mio. kr. hos T

Dom afsagt den 3. december 2015, sag 136/ 2015

T blev i landsretten straffet med fængsel i 1 år og 6 måneder for hæleri af særlig grov beskaffenhed med hensyn til ca. 3,1 mio. kr. Landsretten konfiskerede samtidig en fast ejendom, som T havde købt for 3,4 mio. kr.

For Højesteret angik sagen alene spørgsmålet om konfiskation.

Anklagemyndigheden havde anført, at ejendommen i al væsentlighed var trådt i stedet for det oprindelige udbytte og derfor kunne konfiskeres i medfør af straffelovens § 75, stk. 1, subsidiært i medfør af § 75, stk. 2, eller § 76 a, stk. 1.

Højesteret udtalte, at ejendommen, der var købt for 3,4 mio. kr. kontant, ikke kunne anses for umiddelbart at være trådt i stedet for udbyttet på ca. 3,1 mio. kr., hvorfor den ikke kunne konfiskeres i medfør af straffelovens § 75, stk. 1. Ejendommen kunne heller ikke konfiskeres i medfør af § 75, stk. 2.

Anklagemyndigheden havde rejst tiltale for hæleri for ca. 3,1 mio. kr., uanset at anklagemyndigheden var bekendt med, at T på daværende tidspunkt havde købt ejendommen for 3,4 mio. kr. T havde under sagen forklaret bl.a., at en del af købesummen stammede fra salg af to lejligheder. Politiet havde efter det oplyste ikke efterforsket, om en del af købesummen kunne hidrøre fra en anden kilde end det kriminelle udbytte, og anklagemyndigheden havde ikke anfægtet, at forskellen på købesummen på 3,4 mio. kr. og udbyttet på ca. 3,1 mio. kr. kunne være tilvejebragt med lovligt erhvervede midler, jf. straffeloven § 76 a, stk. 4.

Under disse omstændigheder fandt Højesteret, at T havde tilstrækkeligt sandsynliggjort, at den del af købesummen for ejendommen, som oversteg 3,1 mio. kr., var betalt med lovligt erhvervede midler. Betingelserne for at konfiskere hele ejendommen var derfor ikke opfyldt, men der var grundlag for at konfiskere udbyttet af den pådømte kriminalitet på 3,1 mio. kr., herunder således at der kunne ske konfiskation af indtil 3,1 mio. kr. i friværdien i den faste ejendom.

En skade, der opstod under politiets ransagning af en lejlighed, kunne behandles efter regler om objektivt erstatningsansvar, men retten til erstatning bortfaldt, da den erstatningsøgende selv havde givet anledning til ransagningen

Dom afsagt den 4. december 2015, sag 67/ 2015

E var til stede ved politiets ransagning hos et familiemedlem. E erkendte at 9 stk. nandrolon ampuller, der blev fundet under ransagningen, tilhørte ham, og han sagde om en pose hvidt pulver, der blev fundet ved samme lejlighed, at det "var hans amfetamin – hvis det altså var amfetamin".

Politiet sigtede på den baggrund E for blandt andet overtrædelse af lov om euforiserende stoffer og foretog en ransagning af E's lejlighed. Under ransagningen løftede en politiassistent et jernrør op for at undersøge det for euforiserende stoffer, og en del af røret faldt ned på gulvet, hvorved der kom et hak i gulvet. Politiet fandt intet af relevans under ransagningen, og sigtelsen blev efterfølgende opgivet. Der var enighed om, at skaden på gulvet var hændelig og således hverken var tilsigtet eller beroede på culpøst forhold fra politiets side.

E påstod, at anklagemyndigheden skulle anerkende erstatningsansvar for skaden i gulvet efter retsplejelovens særlige regler om objektivt ansvar, jf. § 1018 b, jf. § 1018 a. Anklagemyndigheden påstod frifindelse med henvisning til, at reglerne i retsplejeloven ikke gav grundlag for erstatningsansvar for hændelige skader, men kun skader, som var tilsigtede som led i det straffeprocessuelle indgreb.

Højesteret udtalte, at skaden måtte anses for at være en følge af selve ransagningen, selv om den ikke var en tilsigtet følge af politiassistentens handling. Derfor var det tab, som E måtte have lidt som følge af skaden, som udgangspunkt omfattet af retsplejelovens § 1018 b. Højesteret fastslog imidlertid, at E var afskåret fra at kræve erstatning, idet han havde udvist egen skyld ved selv at give anledning til ransagningen, jf. § 1018 b, jf. § 1018 a, stk. 3.

Med denne begrundelse stadfæstede Højesteret Østre Landsret dom.

Bødestraf og ubetinget frakendelse af førerretten i 5 år for to tilfælde af kørsel med hash i blodet

Dom afsagt den 16. december 2015, sag 190/ 2015

T var i byretten blevet idømt en bødestraf på 6.750 kr. for to tilfælde af kørsel med hash i blodet, som havde fundet sted med ca. 1 times mellemrum, samt for overtrædelse af ordensbekendtgørelsen. Derudover var T blevet frakendt førerretten i 6 år.

Landsretten havde skærpet straffen til 20 dages fængsel, der blev gjort betinget, samt fastsat frakendelsestiden til 5 år. Derudover var der idømt en tillægsbøde på 4.500 kr.

For Højesteret angik sagen i første række, om der skulle udmåles en bødestraf eller en fængselsstraf for de to gange overtrædelse af nulgrænsen i færdselslovens § 54, stk. 1, om kørsel efter indtagelse af bevidsthedspåvirkende stoffer.

Højesteret fastslog, at der på baggrund af forarbejderne til færdselsloven og bestemmelsen om absolut kumulation af bødestraffe skulle udmåles en bødestraf svarende til to måneders nettoløn for de to overtrædelser, der var til pådømmelse samtidig. Frakendelsestiden blev efter en konkret vurdering og efter princippet om modereret kumulation fastsat til 5 år. Endelig blev bødestrafen for overtrædelse af ordensbekendtgørelsen nedsat til det halve som følge af tiltaltes indtægtsforhold.

Højesteret stadfæstede således byrettens dom med den ændring, at frakendelsestiden blev fastsat til 5 år.

Fransk kørekort udstedt i frakendelsesperioden, og uden at kontrollerende køreprøve og A/T-kursus var gennemført, skulle anerkendes som grundlag for førerret i Danmark

Dom afsagt den 22. december 2015, sag 124/ 2015

T blev med virkning fra juni 2004 frakendt førerretten ubetinget i 5 år for spirituskørsel. I oktober 2004 fik T udstedt et fransk kørekort. I oktober 2011, efter frakendelsesperiodens udløb, blev T stoppet for en hastighedsforseelse. Sagen angik, om T ved denne kørsel havde overtrådt færdselslovens § 56, stk. 1, om kørsel uden at have erhvervet kørekort. Hovedspørgsmålet var, om Ts franske kørekort skulle anerkendes som grundlag for førerret i Danmark, selv om T ikke havde bestået en kontrollerende køreprøve og et kursus i alkohol, narko og trafik (A/T-kursus), og selv om Ts franske kørekort var udstedt i frakendelsesperioden.

Højesteret fastslog, at det EU-retlige princip om gensidig anerkendelse af kørekort var til hinder for at stille krav til T om at gennemføre en kontrollerende køreprøve og et A/T-kursus. Højesteret fastslog endvidere, at selv om Danmark efter artikel 11, stk. 4, i 3. kørekortdirektiv var forpligtet til ikke at anerkende gyldigheden af Ts kørekort, fordi det var udstedt inden frakendelsesperiodens udløb, fremgik denne forpligtelse ikke af færdselsloven eller kørekortbekendtgørelsen. Da artikel 11, stk. 4, ikke var implementeret, var der ikke hjemmel til at straffe T, som derfor blev frifundet.

Landsretten var nået til et andet resultat.

Meddelelse 38/2015

Prøveløsladelse – Domstolsprøvelse

Straffuldbyrdslovens § 112 og § 120, stk. 3, jf. § 116

M blev af Direktoratet for Kriminalforsorgen meddelt afslag på prøveløsladelse. Efter mundtlig forhandling i landsretten blev sagen hjemvist til Direktoratet for Kriminalforsorgen med henblik på fastsættelse af vilkår for løsladelse på prøve. Landsretten udtalte, at prøveløsladelse, efter at to tredjedele af straffetiden er udstået, siden straffeloven af 1930 har været forudsat som et regelmæssigt led i straffuldbyrdelsen. M havde udstået to tredjedele af straffen på fængsel i 6 år og 6 måneder den 21. marts 2013. Da Direktoratet for Kriminalforsorgen den 29. januar 2014 meddelte det afslag på prøveløsladelse, som forelå for landsretten til prøvelse under nærværende sag, resterede der derfor alene omkring en femtedel af straffetiden. På denne baggrund fandt landsretten, at der måtte kræves sikre holdepunkter for at antage, at prøveløsladelse på dette tidspunkt måtte anses for utilrådelig. Direktoratets afslag af 29. januar 2014 var begrundet i M's aktuelle straf og den tidligere pådømte kriminalitet sammenholdt med, at han ikke havde gennemført et udslusningsforløb. Hvad angik betydningen af hans straffe, blev M ved den tidligere pådømte kriminalitet straffet med fængsel i 1 år og 6 måneder for grov vold begået i 2005. Han blev herefter idømt en straf for drabsforsøg begået i 2008. M var således idømt længerevarende straffe for alvorlig, personfarlig kriminalitet. Henset til det fremskredne afsoningsforløb kunne karakteren heraf ikke i sig selv tale afgørende imod prøveløsladelse. Hvad dernæst angik betydningen af den manglende gennemførelse af udslusningsforløb, havde direktoratet for landsretten fremhævet dette som det bærende moment i begrundelsen for afslaget af 29. januar 2014. Landsretten tiltrådte, at det i almindelighed må indgå med betydelig vægt, at der forud for prøveløsladelse har været gennemført et udslusningsforløb, der ikke har givet anledning til betænkeligheder. M havde ikke gennemført et udslusningsforløb. Dette var fra direktoratets side i det væsentlige begrundet i politiets vurderinger, og at man havde herefter af sikkerhedsmæssige årsager ikke kunnet iværksætte ledsaget eller uledsaget udgang. Selvom direktoratets afslag på udgang, som også var opretholdt efterfølgende, ikke var undergivet særskilt domstolsprøvelse, indgik disse afslag dog med en sådan vægt i afslaget på prøveløsladelse, at domstolene under en prøvelse af dette afslag skal have i hvert fald et vist grundlag for at kunne forholde sig til, om afslagene på udgang er meddelt på et korrekt grundlag. Det måtte lægges til grund, at M fik afslag på udgang af sikkerhedsmæssige årsager på baggrund af politiets vurdering, hvorefter han havde bandetilknytning, muligvis på ledelsesniveau. Direktoratet henholdt sig til politiets vurdering, men havde ikke fremlagt oplysninger, der gav landsretten mulighed for at forholde sig til denne vurdering. Selvom der henses til den begåede kriminalitet, fandt landsretten i betragtning af den fremskredne afsoning, at den manglende gennemførelse af udslusningsforløb ikke fortsat kunne være til hinder for, at prøveløsladelse blev iværksat.

Østre Landsrets kendelse af 19. december 2014, B-2393-14

"M

Mod

Justitsministeriet

Direktoratet for Kriminalforsorgen

Ved Københavns byrets kendelse af 5. august 2014 (SS 1-9596/2014) stadfæstede byretten Direktoratet for Kriminalforsorgens afgørelse af 29. januar 2014, hvorefter M ikke kunne løslades på prøve. Denne kendelse er kæret af M med påstand som for byretten om ændring af afgørelsen, således at han burde være løsladt på prøve den 29. januar 2014. Subsidiært har han påstået sagen hjemvist til Direktoratet for Kriminalforsorgen med henblik på fastsættelse af vilkår for løsladelse på prøve.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har påstået stadfæstelse, subsidiært hjemvisning med henblik på fastsættelse af vilkår for løsladelse på prøve.

Kæresagen er forhandlet mundtligt, jf. straffuldbyrdeslovens § 120, stk. 3, jf. § 116.

Landsretten har beskikket advokat for M.

Supplerende sagsfremstilling

Der er under kæresagen fremlagt sagsakter vedrørende afsoningsforløb, udgang og prøveløsladelse for så vidt angår Z, der ved Østre Landsrets anke dom af 17. maj 2010 er dømt i sag med M – den dom som M aktuelt afsoner – og ved denne dom modtog en straf på fængsel i 6 år. Z har herudover afsonet navnlig en dom på fængsel i fire måneder. Det fremgår blandt andet, at Z kunne afvikle månedlige, ledsagede udgange fra november 2010, selvom politiet forud havde udtalt sig imod udgang på baggrund af den forurettedes retsfølelse, disciplinære sager i fængslet og tidligere udeblivelser og hashrygning. Z blev efter afsoning af to tredjedele af straffetiden prøveløsladt den 1. marts 2013 med en prøvetid på to år og med vilkår om tilsyn i 12 måneder.

Der er endvidere fremlagt sagsakter vedrørende F, der den 3. juni 2014 blev prøveløsladt efter afsoning af to tredjedele af straffetiden. F blev ifølge Statsfængslet Østjyllands indstilling til prøveløsladelse idømt fængsel i 6 år for drabsforsøg og havde aktuelt afsonet en straf på fængsel i 1 år og 6 måneder. Af indstillingen fremgår endvidere, at F var registeret som medlem af Værebro-grupperingen, at han dog ikke selv mente, at han havde noget særligt med grupperingen at gøre, og at "Værebro gruppering nu er opløst".

Direktoratet for Kriminalforsorgen fastholdt den 22. marts 2013 sine afslag til M af 21. januar 2013 på udgang og 7. marts 2013 på prøveløsladelse.

M har ved brev af 25. juni 2014 til Direktoratet for Kriminalforsorgen klaget over strafberegningen. Af brevet fremgår blandt andet, at han føler sig frustreret over ikke som andre indsatte at have fået tilladelse til udgang og prøveløsladelse.

Københavns Vestegns Politi har den 24. september 2014 på ny udtalt sig imod prøveløsladelse med den begrundelse, at M "fortsat har nogle – efter politiets opfattelse – stærke bindinger til den gamle VHK gruppe – nu Satudarah gruppe, der holder til på X-vej i Bagsværd."

M har under kæresagen fremlagt ansættelseskontrakt af 1. november 2014 med S ApS som arbejdsgiver.

Københavns Fængsler har den 13. november 2014 afgivet en udtalelse om, hvordan afsoningen er forløbet i den periode, hvor M har været placeret på Politigårdens Fængsel. Områdeledelsen på fængslet er her citeret for følgende:

"Klienten blev overført disciplinært til Politigårdens Fængsel d. 7. juli 2014 fra Statsfængslet Østjylland, hvor han havde siddet på en særlig bande-afdeling.

Baggrunden for overførslen var at klienten havde optrådt negativt stærkt styrende i forhold til øvrige medindsatte i et omfang, der var uforenligt med fortsat afsoning på afdelingen.

En disciplinær overførsel er midlertidig og gives bl.a. i tilfælde af indsatte søger at styre øvrige indsatte i forhold til egen dagsorden, optræder truende eller voldelige. Som udgangspunkt er varigheden minimum 3 måneder.

På Politigårdens Fængsel placeres de indsatte i et meget stærkt regime, hvor den pågældende ikke kan påvirke øvrige indsatte, da alle fælles aktiviteter er styret.

På Politigårdens Fængsel er der ligeledes en væsentlig højere sikkerhedsnormering af tjenestegørende betjente for at tackle stærkt styrende adfærd og voldsomme og uadadregerende klienter. Under et disciplinært ophold på Politigårdens Fængsel er den

primære opgave at arbejde klienten tilbage til den adfærd, der muliggøre returnering til den afdeling, han kom fra.

Under sine første uger på Politigårdens Fængsel oplevedes klienten styrende i forhold til egen hverdag. Han søgte bl.a. via telefon at true medindsatte på Østjylland til at nedlægge arbejdet med løfte om voldelige repressalier, såfremt man ikke efterkom dette krav.

I forhold til egen adfærd på Politigårdens Fængsels oplevedes klienten kun modvillig til at følge personalets anvisninger de første 3 uger.

Efterfølgende har klienten s adfærd ikke givet anledning til problemer. Det er ikke atypisk at klienter i lignende tempo aflægger sig tidligere styrende adfærd grundet Politigårdens Fængsel høje sikkerhedsnormering, samt fokuseret adfærdsintegreret indsats, det restriktive regime skaber mulighed for.”

Inspektionen har i tilknytning til områdeledelsens udtalelse oplyst, at klienter kan placeres på Politigårdens Fængsel i fem kategorier. Ved overførslen af M den 7. juli 2014 var der tale om kategori 1-overførsel, hvorfor overførslen var af midlertidig karakter, som udgangspunkt minimum tre måneder.

Forklaring

M har forklaret blandt andet, at han har været på to kortere udgange, såkaldte § 31-udgange, i april 2014 i forbindelse med hans bedstemors indlæggelse og senere dødsfald. Herudover har han i hvert fald 20 gange været ude af arresten eller fængslet i forbindelse med læge- og hospitalsundersøgelser. Han afsonede sammen med Z indtil slutningen af 2012. Z og han er blevet behandlet ens på afdeling B3 i Vridsløselille.

Efter hans opfattelse har han ikke været med i en bande, men de var en gruppe på omkring 15 personer fra Værebros, som var sammen i tiden frem til hans dom fra 2010. Kun et par af disse personer er i dag med i Saturdarah. Han har fået at vide, at HVK, Værebros Hårde Kerne, er opløst omkring 2012-2013. Omkring marts-april 2013 søgte han at indgå i et bandeexit-program, men blev ikke optaget. Han blev godkendt af socialrådgiverne, men ikke af lokalpolitiet. Han søgte programmet, fordi han godt kunne se, at den gruppe, som han havde været med i, efterfølgende udviklede sig til en bande. Det var ikke de mennesker, som han havde haft tæt kontakt med, der udviklede en bande, men det var nogle yngre mennesker, der kom til

efterfølgende. Han søgte bandeexit for det tilfælde, at nogen skulle mene, at han var banderelateret. I Statsfængslet i Østjylland blev han placeret på en bandeafdeling, hvor andre af de indsatte var efter ham, fordi han havde søgt bandeexit. Der sad nogle stykker fra Saturdarah, som mente, at han ikke burde være på den pågældende afdeling, når han havde søgt bandeexit. Han søgte derfor væk fra afdelingen. Enkelte af de andre indsatte søgte også væk, og det blev fra ledelsens side opfattet således, at han styrede de andre negativt. Han har ikke truet nogen.

I forbindelse med overførslen til Statsfængselet i Østjylland udtrykte han ønske om at komme til at sidde på Værebro-afdelingen, fordi F sad der. Han troede, at det var en afdeling for folk, der kom fra Værebro. Af hans fem brødre er de to med i Saturdarah. Han har ikke kontakt til disse to brødre, og de har i modsætning til hans øvrige familiemedlemmer ikke besøgt ham i fængslet en eneste gang. F og Z er ikke medlemmer af Saturdarah.

I Statsfængslet i Østjylland har han nægtet at afgive urinprøve fordi han var frustreret over at have fået afslag på udgang. Han mente ikke, at det var fair, at han blev overført til Politigårdens Fængsel, men han er tilfreds med, at han på Politigårdens Fængsel ikke skal afsone på en bandeafdeling. Hvis han bliver løsladt, kan han få arbejde i et gulvsliberfirma. Han har en kæreste og kontakt til sin familie, bortset fra de to brødre. Han er blevet psykisk presset af ikke at få udgang og prøveløsladelse. Hans familie har på det seneste søgt lægehjælp til ham, fordi de er meget bekymrede.

Parternes anbringender

M har til støtte for sine påstande anført, at det som ubestridt kan lægges til grund, at han har ordnede forhold, et netværk, der kan støtte ham, og at der er sikret ham passende ophold og arbejde. Den gunstige løsladelsessituation sammenholdt med det fremskredne afsoningstidspunkt trumfer momenter, der taler imod prøveløsladelse.

En konkret vurdering af hans forhold gør endvidere ikke prøveløsladelse utilrådelig, idet der ikke foreligger væsentlig risiko for recidiv til kriminalitet af ikke-bagatelagtig karakter. Prøveløsladelse er forudsat som et regelmæssigt led i fuldbyrdelse af alle fængselsstraffe på to måneder eller derover, og der gælder ikke særregler vedrørende prøveløsladelse i sager vedrørende personfarlig kriminalitet, herunder drabsforsøg. Han har kun en forstraf med gerningstidspunkt 2005 og er ikke recidiveret særligt hurtigt efter den tidligere løsladelse i 2006, ligesom han aldrig har misligholdt vilkår for prøveløsladelse eller betingede domme.

Et manglende udslusningsforløb kan efter højesteretspraksis ikke i sig selv medføre nægtelse af prøveløsladelse. Hans ledsagede § 31-udgange til blandt andet lægebesøg og begravelse er forløbet uproblematisk, og han har fra 2011 og frem til afgørelsen af 29. januar 2014 udelukkende haft positive fængselsindstillinger vedrørende udgang. Hertil kommer, at direktoratet efter "call-in" i januar 2013 af kompetencen til at træffe alle afgørelser om udgang har begået sagsbehandlingsfejl, idet man i otte måneder undlod at træffe afgørelse om udgang. Sagsbehandlingsfejlen er både en generel og en konkret mangel, der kan have haft materiel betydning, idet det er muligt, at han ville have haft opstartet et udgangsforløb, hvis direktoratet havde truffet udgangsafgørelse tidligere end den 3. marts 2014. Det mangelfulde sagsbehandlingsforløb støtter således efter en samlet vurdering, at det pågældende udslusningsforløb ikke skal komme ham til skade i relation til prøveløsladelse.

Den verserende ankesag fra 2007 bør ikke indgå i vurderingen af, om han bør prøveløslades, idet den lange sagsbehandlingstid i ankesagen ikke kan lægges ham til last, og idet det var anklagemyndighedens eget valg ikke at inddrage denne ankesag under den afgjorte nævningesag. Direktoratet har endvidere selv anerkendt, at det lange sagsforløb ikke skal komme ham til skade.

Det er ubestridt, at afsoningsforløbet frem til efteråret 2013 var helt uproblematisk. Den uro, der er opstået siden efteråret 2013, bør ikke tillægges vægt i relation til prøveløsladelse, idet den alene kan tilskrives forståelig frustration over afsoningsforløbet.

Domstolene skal ved afgørelser om prøveløsladelse foretage sædvanlig prøvelse af det faktuelle grundlag for politiets og direktoratets vurderinger og kan ikke uprøvet lægge disse oplysninger til grund. Direktoratet har ikke løftet bevisbyrden for, at han havde en ledende rolle i VHK, der ubestridt blev opløst i 2013, og direktoratet har i øvrigt anerkendt, at han ikke kan betragtes som leder. Direktoratet har heller ikke løftet bevisbyrden for, at han på afgørelsestidspunktet eller senere har haft anden egentlig bandetilknytning, herunder til Saturdarah. Han er aldrig dømt for bandekriminalitet og har afsonet de første tre år på en almindelig fællesskabsafdeling. Bandekriminalitet er i øvrigt ikke i sig selv et bevis for recidivrisiko, og han har søgt om optagelse i et bandeexit-program. Ifølge straffelovens nugældende § 38, stk. 5, er der i øvrigt kun indført begrænsninger i adgangen til prøveløsladelse af personer med bandetilknytning i tilfælde af verserende bandekonflikt. I modsætning til direktoratets afslag på prøveløsladelse af 7. marts 2013 indgår bandetilknytning i øvrigt slet ikke i begrundelsen for nærværende afslag.

Lighedsbetragtninger navnlig i forhold til meddømte Z tilsiger, at M også bør prøveløslades, idet de to sager på afgørende punkter sammenlignelige. Endelig kan en eventuel risiko for recidiv til ikke-bagatelagtig kriminalitet begrænses ved tilsyn og fastsættelse af særvilkår for prøveløsladelsen.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har til støtte for sine påstande navnlig anført, at landsretten i sin bedømmelse af direktoratets afgørelse af 29. januar 2014 står frit og ikke formelt er bundet af direktoratets begrundelse.

Der gælder intet krav på prøveløsladelse, men afgørende er, at prøveløsladelse ikke må være utilrådelig. Løsladelsesvejledningen lægger op til en konkret vurdering af de samlede forhold, og i domstolsprøvelsen kan også efterfølgende forhold inddrages, hvis disse forhold belyser afgørelsens rigtighed. Der er endvidere klar landsretspraksis for, at et udslusningsforløb i almindelighed er en forudsætning for en senere prøveløsladelse, selv om Højesteret i et enkelt tilfælde er nået til det modsatte resultat.

M er idømt fængsel i 6 år og 6 måneder for alvorlig, personfarlig kriminalitet, ligesom han tidligere er idømt fængsel i 1 år og 6 måneder for tilsvarende kriminalitet. Det er endvidere korrekt, at han ikke har gennemført et udslusningsforløb og derved ikke har demonstreret, at han kan forvalte frihedsgoder.

Landsretten kan som udgangspunkt ikke prøve, om udgang og dermed udslusningsforløb er nægtet med rette. Hovedbegrundelsen for de meddelte afslag på udgang er, at politiet har udtalt sig imod udgang. Direktoratet må nødvendigvis forlade sig på politiets vurdering, herunder af M's banderelation. Banderelationen er i øvrigt underbygget af, at han af egen fri vilje har søgt et bandeexitprogram, som alene er for bandemedlemmer, ligesom han i forbindelse med overførslen til Statsfængslet i Østjylland selv har bedt om at afsone på en afdeling for indsatte med tilknytning til bandemiljøet i Værebros.

Efterfølgende forhold er som udgangspunkt ikke af relevans for sagen, herunder oplysninger om det efterfølgende afsoningsforløb eller den fortsat verserende ankesag, hvor M har anket en byretsdom, hvorved han blev idømt fængsel i 1 år og 6 måneder.

Det er beklageligt, at direktoratet har overskredet tidsfristen for afgørelse om betingelserne for udgang, som burde være blevet truffet i september 2013, men denne omstændighed har ingen materiel betydning for vurderingen af denne sag. Der er endvidere ikke sket tilsidesættelse af ligheds- eller ligebehandlingsprincipper, idet både Z og F forud for deres prøveløsladelser havde gennemført udslusningsforløb.

Landsrettens begrundelse og resultat

Prøveløsladelse, efter at to tredjedele af straffetiden er udstået, har siden straffeloven af 1930 været forudsat som et regelmæssigt led i straffuldbyrdelsen.

M havde udstået to tredjedele af straffen på fængsel i 6 år og 6 måneder den 21. marts 2013. Da Direktoratet for Kriminalforsorgen den 29. januar 2014 meddelte det afslag på prøveløsladelse, som foreligger for landsretten til prøvelse under nærværende sag, resterede der derfor alene omkring en femtedel af straffetiden. På denne baggrund finder landsretten, at der må kræves sikre holdepunkter for at antage, at prøveløsladelse på dette tidspunkt måtte anses for utilrådelig.

Direktoratets afslag af 29. januar 2014 var begrundet i M's aktuelle straf og den tidligere pådømte kriminalitet sammenholdt med, at han ikke havde gennemført et udslusningsforløb.

Hvad angår betydningen af hans straffe, blev M ved den tidligere pådømte kriminalitet straffet med fængsel i 1 år og 6 måneder for grov vold begået i 2005. Han blev herefter ved den dom, som han aktuelt afsoner, idømt en straf for drabsforsøg begået i 2008. M er således idømt længerevarende straffe for alvorlig, personfarlig kriminalitet. Henset til det fremskredne afsoningsforløb kan karakteren heraf ikke i sig selv tale afgørende imod prøveløsladelse.

Hvad dernæst angår betydningen af den manglende gennemførelse af udslusningsforløb, har direktoratet for landsretten fremhævet dette som det bærende moment i begrundelsen for afslaget af 29. januar 2014. Landsretten tiltræder, at det i almindelighed må indgå med betydelig vægt, at der forud for prøveløsladelse har været været gennemført et udslusningsforløb, der ikke har givet anledning til betænkeligheder.

M har ikke gennemført et udslusningsforløb. Dette har fra direktoratets side i det væsentlige været begrundet i politiets vurderinger, og at man herefter af sikkerhedsmæssige årsager ikke har kunnet iværksætte ledsaget eller uledsaget udgang.

Selvom direktoratets afslag på udgang, som også er opretholdt efterfølgende, ikke er undergivet særskilt domstolsprøvelse, indgår disse afslag dog med en sådan vægt i afslaget på prøveløsladelse, at domstolene under en prøvelse af dette afslag skal have i hvert fald et vist grundlag for at kunne forholde sig til, om afslagene på udgang er meddelt på et korrekt grundlag.

Det må lægges til grund, at M som anført fik afslag på udgang af sikkerhedsmæssige årsager på baggrund af politiets vurdering, hvorefter han har bandetilknytning, muligvis på ledelsesniveau. Direktoratet har

henholdt sig til politiets vurdering, men har ikke fremlagt oplysninger, der giver landsretten mulighed for at forholde sig til denne vurdering.

Selvom der henses til den begåede kriminalitet, finder landsretten herefter og i betragtning af den fremskredne afsoning, at den manglende gennemførelse af udslusningsforløb ikke fortsat kunne være til hinder for, at prøveløsladelse blev iværksat.

Som følge heraf ophæver landsretten afslaget på prøveløsladelse, således at sagen i overensstemmelse med parternes samstemmende, subsidiære påstande hjemvises til Direktoratet for Kriminalforsorgen med henblik på fastsættelse af vilkår for løsladelse på prøve.

Efter sagens udfald skal Direktoratet for Kriminalforsorgen i medfør af retsplejelovens §315, jf. § 312, stk. 1, og § 332, stk. 1, betale sagsomkostninger for begge instanser til statskassen med 37.500 kr., der dækker advokatudgifter inkl. moms til den for M beskikkede advokat.

Thi bestemmes:

Direktoratet for Kriminalforsorgens afgørelse af 29. januar 2014 ophæves, og sagen hjemvises med henblik på fastsættelse af vilkår for løsladelse på prøve.

Justitsministeriet, Direktoratet for Kriminalforsorgen, skal i sagsomkostninger for begge instanser 37.500 kr. til statskassen. ”

Meddelelse 39/2015

Revolver og patroner – 7 kg. hash til eget brug – Betinget dom

Straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. våbenlovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1, 3 og 5

J blev på sin bopæl fundet i besiddelse af en revolver og 206 patroner. Forholdet blev ikke henført til straffelovens § 192 a men alene våbenloven. J endvidere dømt for besiddelse af ca. 7 kg hash. Uanset mængden af hash fandt retten det betænkeligt at anse det for bevist, at J var i besiddelse af hashen med henblik på videreoverdragelse. Retten lagde vægt på, at der ikke under ransaging af J's lejlighed og

kælderrum blev fundet nogen former for regnskaber, større kontantbeløb, pølsemandsposer eller lignende. Den omstændighed, at der i J's lejlighed blev fundet 2 digitale vægte med hashrester på, kunne uanset mængden af hash ikke i sig selv føre til et andet bevisresultat. Retten lagde herefter til grund, at langt hovedparten af det omhandlede kvantum hash var til eget brug, og kun en mindre del med henblik på videreoverdragelse. Straffen fastsat til 10 måneders betinget fængsel. Retten lagde ved strafudmålingen vægt på mængden af hash, på våbnets farlighed, og på det forhold, at revolveren og patronerne ikke blev opbevaret forsvarligt. Retten lagde også vægt på oplysningerne om J's personlige forhold, herunder hans helbredsmæssige forhold, at han ikke tidligere var straffet af betydning for denne sag, og at han under sagen havde været frihedsberøvet i fem dage.

Dom afsagt af Retten på Frederiksberg den 24. september 2015, Rettens nr. 7401/2015

"Anklagemyndigheden
mod
J

Sagens baggrund og parternes påstande.

Denne sag er behandlet med domsmænd.

Anklageskrift er modtaget den 10. august 2015. Tillægsanklageskrift er modtaget den 2. september 2015.

J er tiltalt for

1.

overtrædelse af lov om euforiserende stoffer § 3, jf. § 1, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. liste A nr. 1 ved den 13. juni 2015 ca. kl. 09.30 på X-vej i København, dels i sine jakkelommer og dels i sin scooter, at have været i besiddelse af 80,9 gram hash med henblik på videreoverdragelse.

2.

overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. våbenlovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1, 3 og 5, ved den 13. juni 2015 ca. kl. 10.00 på sin bopæl, Y-vej i København, at have været i besiddelse af en revolver af mærket Webley & Scott samt i alt 206 stk. patroner, hvoraf 4 var gaspatroner.

3.

forsøg på hæleri efter straffelovens § 290, stk. 1, jf. § 21, ved forud for den 13. juni 2015, uberettiget at have transporteret og på bopælen opbevaret de i forhold 2 angivne genstande, uagtet at han bestemt formodede, at disse effekter, hvis tilhørsforhold er ukendt, hidrørte fra en strafbar lovovertrædelse.

4.

overtrædelse af lov om euforiserende stoffer § 3, jf. § 1, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. liste A nr. 1, ved samme tid og sted som angivet i forhold 2, at have været i besiddelse af i alt 7,709 kg hash med henblik på videreoverdragelse.

5.

overtrædelse af færdselslovens § 117 d, stk. 2, jf. § 56, stk. 1, 1. pkt.,

ved den 13. juni 2015 ca. kl. 08.45 at have ført en mellemstor motorcykel med reg.nr. -- ad Frederiksborgvej i København uden at have erhvervet kørekort.

6.

overtrædelse af færdselslovens § 117, stk. 1, jf. § 54, stk. 1, 1. pkt., ved samme tid og sted som anført i forhold 5 at have ført samme motorcykel efter at have indtaget bevidsthedspåvirkende stoffer, hash, som efter regler fastsat af justitsministeren er klassificeret som farlige for færdselssikkerheden, og som ikke er indtaget i henhold til lovlig recept, i et sådant omfang, at indholdet af tetrahydrocannabinol i blodet under eller efter kørslen overskred bagatelgrænsen.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængsel og bøde.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om, at der hos tiltalte i medfør af straffelovens § 75, stk. 2, konfiskeres 1 revolver og 206 patroner (forhold 2, koster 1, 2 og 4), 80,9 gram hash (forhold 1, koster 1 og 2) samt 7,709 kg hash og 2 elektroniske vægte (forhold 4, koster 1-4).

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at der hos tiltalte i medfør af straffelovens § 77 a konfiskeres en attrappistol (forhold 2, koster 3).

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte fratages retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, i 3 år, jf. færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 2, jf. § 128, stk. 2.

Tiltalte har erkendt sig delvis skyldig i forhold 1, idet han kan erkende besiddelsen af det omhandlede kvantum hash, hvoraf langt størsteparten var til eget brug. Tiltalte har i forhold 2 erkendt sig skyldig i overtrædelse af våbenloven, men nægtet sig skyldig i overtrædelse af straffelovens § 192 a. Tiltalte har nægtet sig skyldig i forhold 3. Tiltalte har erkendt sig delvis skyldig i forhold 4, idet han kan erkende besiddelsen af det omhandlede kvantum hash til eget brug. Tiltalte har erkendt sig skyldig i forhold 5 og 6.

Tiltalte har nedlagt påstand om frifindelse i det ikke erkendte omfang og påstået rettens mildeste dom.

Tiltalte har ikke protesteret mod konfiskationspåstandene.

Tiltalte har ikke protesteret mod frakendelsespåstanden.

Forklaringer.

Der er under hovedforhandlingen i sagen afgivet forklaring af tiltalte og af vidnet V. Forklaringerne gengives ikke, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 5, jf. § 712, stk. 1.

Oplysningerne i sagen.

Der er under sagen dokumenteret rapport af 13. juni 2015 vedrørende besigtigelse af tiltalte, rapporter af 13. juni 2015 vedrørende ransagning af henholdsvis tiltaltes lejlighed og tiltaltes kælderrum samt fotos af tiltaltes lejlighed.

Der er endvidere dokumenteret Kriminalteknisk erklæring af 24. juni 2015.

Ved analyse af en prøve af tiltaltes blod, der blev udtaget den 13. juni 2015 kl. 10.08, blev der påvist Tetrahydrocannabinol i blodet.

Personlige oplysninger.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han er uddannet som isenkræmmer. Han har i mange år lagt stråtag. I 1997 var han udsat for en arbejdsulykke, hvor han fik ødelagt sit ene knæ. Han havde herefter protese i flere år. I 2008 blev han kørt ned af en bilist og pådrog sig en nakkeskade.

Han fik i den anledning udbetalt ca. 104.000 kr. i erstatning. Den 15. juni 2015 var han igen involveret i en færdselsulykke, hvorved han brækkede nakken 2 steder. Han bor alene i en lejlighed. Han har røget hash i over 30 år. I de sidste mange år har han på grund af store smerter røget hash i stedet for at tage receptpligtig medicin, dog har han siden ulykken i juni måned taget medicin, og ikke røget hash. Han vil af helbredsmæssige årsager have svært ved at udføre samfundstjeneste, men han er villig til at undergive sig tilsyn af Kriminalforsorgen.

Tiltalte er ikke tidligere straffet af betydning for denne sag.

Tiltalte har under sagen været frihedsberøvet fra den 13. juni 2015 til den 18. juni 2015.

Retten's begrundelse og afgørelse.**Forhold 1**

Ved tiltaltes delvise erkendelse sammenholdt med de i øvrigt foreliggende oplysninger er det bevist, at tiltalte er skyldig, dog lægger retten – uanset mængden af hash - i overensstemmelse med tiltaltes forklaring til grund, at langt hovedparten af det omhandlede kvantum hash var til eget brug, og kun en mindre del med henblik på videreoverdragelse.

Tiltalte findes i ovennævnte omfang skyldig i tiltalen.

Forhold 4

Tiltalte har forklaret, at han i 2010 købte 10 kg. hash til eget brug for midler, som han fik udbetalt i erstatning. Tiltalte har forevist dokumentation for, at han i 2010 fik udbetalt ca. 104.000 kr. i erstatning i anledning af at han i 2008 var kommet til skade ved et færdselsuheld.

Tiltalte har forklaret, at han har røget hash i over 30 år, og at han i de sidste mange år har røget hash i stedet for at tage smertestillende medicin, idet han har haft meget store smerter, dels efter en arbejdsulykke i 1997, dels efter færdselsuheldet i 2008. Han havde købt det store kvantum hash af en person, der skulle af med det her og nu. Tiltalte købte den store mængde for at have til resten af livet, idet han ikke ønskede at have sin daglige gang på Christiania og andre steder for at købe hash.

Uanset mængden af hash finder retten det på denne baggrund betænkeligt at anse det for bevist, at tiltalte var i besiddelse af hashen med henblik på videreoverdragelse.

Retten har herved lagt vægt på, at der ikke under ransagning af tiltaltes lejlighed og kælderrum blev fundet nogen former for regnskaber, større kontantbeløb, pølsemandsposer eller lignende. Den omstændighed, at der i tiltaltes lejlighed blev fundet 2 digitale vægte med hashrester på, kan uanset mængden af hash ikke i sig selv føre til et andet bevisresultat.

Retten lægger herefter til grund, at langt hovedparten af det omhandlede kvantum hash var til eget brug, og kun en mindre del med henblik på videreoverdragelse.

Tiltalte findes i ovennævnte omfang skyldig i tiltalen.

Forhold 2.

Tiltalte blev på sin bopæl fundet i besiddelse af en revolver samt 206 stk. patroner, hvoraf 4 stk. var gaspatroner.

Tiltalte har forklaret, at han ca. 1 måneds tid forinden havde fundet revolveren og patronerne i et loftrum på Gammel Kongevej, da han hjalp en anden med at tømme loftsrummet. Han havde til hensigt at aflevere effekterne til politiet, når der blev "frit lejde".

På tiltaltes bopæl blev der endvidere fundet 7,709 kg. hash. Retten har lagt til grund, at langt hovedparten af dette kvantum hash var til eget brug, og kun en mindre del med henblik på videreoverdragelse, jf. det ad forhold 4 anførte.

Der foreligger ikke oplysninger om, at tiltalte skulle have tilknytning eller modsætningsforhold til et kriminelt miljø, og han er ikke tidligere dømt for personfarlig kriminalitet eller våbenbesiddelse.

Under disse omstændigheder finder retten efter en samlet vurdering, at der ikke er fuldt tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at tiltaltes besiddelse af det omhandlede våben og patroner må anses at have indebåret en nærliggende risiko for, at våbnet ville blive brugt til fare for andre, hvorfor der ikke er grundlag for at henføre forholdet under straffelovens § 192 a.

Retten finder, at tiltalte har overtrådt våbenloven under skærpende omstændigheder, idet revolveren og patronerne ikke blev opbevaret forsvarligt.

Forholdet skal derfor henføres under våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1, 3 og 5.

Forhold 3

Tiltalte har forklaret, at han havde fundet revolveren og patronerne i forbindelse med tømning af et loftrum på Gammel Kongevej. På denne baggrund finder retten det bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Retten har herved navnlig lagt vægt på, at effekterne blev fundet i et loftrum samt på karakteren af det nævnte våben.

Forhold 5

Ved tiltaltes erkendelse og de i øvrigt foreliggende oplysninger er det bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Forhold 6

Ved tiltaltes erkendelse sammenholdt med analyseerklæringen og de i øvrigt foreliggende oplysninger er det bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Straffen fastsættes til fængsel i 10 måneder og en bøde på 8.000 kr., jf. straffelovens § 290, stk. 1, jf. § 21, våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1, 3 og 5, lov om euforiserende stoffer § 3, jf. § 1, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. liste A nr. 1 og færdselslovens § 117, stk. 1, jf. § 54, stk. 1, 1. pkt. og § 117 d, stk. 2, jf. § 56, stk. 1.

Forvandlingsstraffen for bøden fastsættes til fængsel i 10 dage.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på mængden af hash, på våbnets farlighed, og på det forhold, at revolveren og patronerne ikke blev opbevaret forsvarligt.

Fængselsstraffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2. Retten har herved lagt vægt på oplysningerne om tiltaltes personlige forhold, herunder hans helbredsmæssige forhold, at han ikke tidligere er straffet af betydning for denne sag, og at han under sagen har været frihedsberøvet fra den 13. juni til den 18. juni 2015.

Påstandene om konfiskation tages i medfør af de påberåbte bestemmelser til følge som nedenfor bestemt.

Påstanden om ubetinget frakendelse af retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, tages til følge som nedenfor bestemt, jf. færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 2, jf. § 128, stk. 2.

Thi kendes for ret:

Tiltalte J skal straffes med fængsel i 10 måneder og en bøde på 8.000 kr.

Forvandlingsstraffen for bøden er fængsel i 10 dage.

Fuldbyrdelsen af fængselsstraffen udsættes og bortfalder efter en prøvetid på 2 år fra endelig dom på betingelse af, at tiltalte ikke begår strafbart forhold i prøvetiden at tiltalte i 1 år undergiver sig tilsyn af Kriminalforsorgen.

Hos tiltalte konfiskeres 1 revolver og 206 patroner (forhold 2, koster 1, 2 og 4), 80,9 gram hash (forhold 1, koster 1 og 2) samt 7,709 kg hash og 2 elektroniske vægte (forhold 4, koster 1-4).

Hos tiltalte konfiskeres endvidere en attrappistol (forhold 2, koster 3).

Tiltalte frakendes retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, i 3 år fra endelig dom.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.”

Meddelelse 40/2015

Brandstiftelse – Hærværk - Medvirken

Straffelovens § 180 jf. § 21, § 181, § 291 stk. 1

M og L var tiltalt for forsøg på brandstiftelse efter straffelovens § 180, jf. § 21 og hærværk efter straffelovens § 291, stk. 1 ved den 3. februar 2014 kort før kl. 23.00 i forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse at have brudt døren op til lejligheden X-gade i Hvidovre, hvorved døren blev beskadiget, og herefter at have sat ild til sengetøjet i en seng i lejligheden under sådanne omstændigheder, at de indså, at beboerne, der befandt sig i ejendommen, ville være blevet udsat for overhængende livsfare,

hvis ikke branden var blevet opdaget og slukket i tide, og hvorved store dele af lejlighedens indbo blev ødelagt. Under de foreliggende omstændigheder, hvor der ikke forelå nogen forudgående eller stiltiende aftale om, at der skulle antændes ild, hvor L ikke havde deltaget i antændelsen, og hvor L ikke havde kunnet påregne, at M ville antænde ild, fandt byretten ikke, at L på strafbar måde havde medvirket til forsøg på overtrædelse af straffelovens § 180. L fandtes herefter i overensstemmelse med sin erkendelse alene skyldig i overtrædelse af straffelovens § 291, stk. 1. Også efter bevisførelsen for landsretten blev det tiltrådt af de af byretten anførte grunde, at L var frifundet for brandstiftelse i dette forhold, og at L alene var fundet skyldig i hærværk efter straffelovens § 291, stk. 1.

Dom afsagt den 16. november 2015 af Østre Landsret, S-1950-15 og S-2514-15

Dom afsagt af Retten i Glostrup den 8. juli 2015 i sag, SS 3-13213/2015:

”Anklagemyndigheden
mod
M
cpr.nummer
pt. Københavns Fængsler
og
L
cpr.nummer
pt. Københavns Fængsler

Sagens baggrund og parternes påstande

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift, der er berigtiget under hovedforhandlingen, er modtaget den 20. maj 2015.

Tillægsanklageskrift I, der ligeledes er berigtiget under hovedforhandlingen, er modtaget 15. juni 2015.

M og L er tiltalt for

Begge

1.

(0700-71111-00002-14)

forsøg på brandstiftelse efter straffelovens § 180, jf. § 21 og hærværk efter straffelovens § 291, stk. 1 ved den 3. februar 2014 kort før kl. 23.00 i forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse at have brudt døren op til lejligheden X-gade i Hvidovre, hvorved døren blev beskadiget, og herefter at have sat ild til sengetøjet i en seng i lejligheden under sådanne omstændigheder, at de indså, at beboerne, der befandt sig i ejendommen, ville være blevet udsat for overhængende livsfare, hvis ikke branden var blevet opdaget og slukket i tide, og hvorved store dele af lejlighedens indbo blev ødelagt.

...

(forhold 2-19)

...

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at der hos tiltalte M i medfør af straffelovens § 75, stk. 2, konfiskeres en knojern.

Tiltalte M har i forhold 1 erkendt sig skyldig i overtrædelse af straffelovens § 181, stk. 1 og § 291, stk. 1.

Tiltalte har nægtet sig skyldig i forhold 2. Tiltalte har i forhold 7 erkendt ulovlig omgang med hittegods.

Tiltalte har nægtet sig skyldig i forhold 8 og erkendt sig skyldig i forhold 9. Tiltalte har taget bekræftende til genmæle overfor konfiskationspåstanden.

Tiltalte L har i forhold 1 erkendt sig skyldig i overtrædelse af straffelovens § 291, stk. 1, men nægtet sig skyldig i forsøg på overtrædelse af straffelovens § 180. Tiltalte har erkendt sig skyldig i forhold 3 og nægtet sig skyldig i forhold 4. Tiltalte har i forhold 5 og 6 erkendt sig skyldig for så vidt angår 1 kg hash i hvert forhold. Tiltalte har nægtet sig skyldig i forhold 10, idet der foreligger frivillig tilbagetræden fra forsøg. Tiltalte har erkendt sig skyldig i forholdene 11, 12 og 13 og nægtet sig skyldig i forhold 14. Tiltalte har erkendt sig skyldig i forhold 15, 16 og 17. Tiltalte har erkendt sig delvis skyldig i forhold 18. Tiltalte har i forhold 19 påstået afvisning, subsidiært frifindelse.

DFA Forsikring har ad forhold 1 påstået, at de tiltalte in solidum i erstatning skal betale 216.828,90 kr. med tillæg af procesrente fra påstandens nedlæggelse.

De tiltalte har bestridt erstatningspligten men har ikke haft bemærkninger til størrelsen af kravet.

V har ad forhold 1 påstået, at de tiltalte in solidum skal betale 12.480 kr. i erstatning.

De tiltalte har bestridt erstatningspligten men har ikke haft bemærkninger til størrelsen af kravet.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af de tiltalte og vidnerne brandmester C, B, brandundersøger H, kriminalassistent T, I, F og kriminalassistent J.

Tiltalte M har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Ad forhold 1:

Tiltalte M forklarede, at han og L har været venner i mange år. Om anledningen til forholdet forklarede tiltalte, at hans kæreste E fortalte, at der havde været en trafikepisode, hvor hun var kørt ud foran en bil. Bilisten fulgte efter hende og stoppede hende. Derefter råbte han ad hende og spyttede hende i ansigtet. Det kan godt passe, at episoden fandt sted den 2. februar 2014. E var meget ked af det. Tiltalte blev sur og ville ikke finde sig i det. Tiltalte fandt en seddel, hvor E havde skrevet nummeret på den anden bil. Han noterede nummeret ned, fordi han ville have en snak med den anden bilist. Tiltalte kørte hen til X-Bilsyn, hvor han kender ejeren. Ejeren slog navn og adresse op på ejeren af bilen. Tiltalte sagde, at det var en kunde, som ikke havde betalt.

Foreholdt bilag 17 bekræftede tiltalte, at tidspunktet passede med, hvornår opslaget fandt sted.

Tiltalte kørte ud til X-gade senere på aftenen. Det var meningen, at han ville give den anden bilist et par på hovedet. Han vil ikke udtale sig om, hvorvidt han var sammen med nogen. Tiltalte bankede på døren, men der blev ikke åbnet. Tiltalte gik ned i sin bil og hentede en rørtang, som han brækkede dørlåsen op med. Han gik ind i lejligheden. Han ville ødelægge nogle af den andens ting. Tiltalte så sig omkring. Han ryger, så han havde en lighter på sig. Han ved ikke, hvad der gik af ham, men han tændte ild til sengetøjet, der lå på sengen. Der kom flammer, men de var ikke store. Tiltalte så, at der sad en kat ved siden af sengen. Tiltalte prøvede at tage katten med ud, men katten hvædede og rev ud efter ham. Tiltalte forlod lejligheden

og kørte hjem. Han lod hoveddøren stå åben, så katten kunne løbe ud. Tiltalte kan ikke huske, om der var lys eller mennesker i lejlighederne.

Adspurgt af forsvareren forklarede tiltalte, at E ikke bad ham om at gøre noget. Tiltalte ved ikke helt, hvad han tænkte, da han brækkede døren til lejligheden op. Han havde ikke tænkt på, hvad han ville gøre, når han kom ind i lejligheden. Han havde ikke brandbare væsker med. Han har altid sin lighter på sig, fordi han er ryger. Han husker lejligheden som en rodet teenagelejlighed. Tiltalte ved ikke, hvorfor han endte henne ved sengen. Han satte ild til sengetøjet i højre side af sengen lige ved vinduet. Der kom kun nogle små flammer og noget røg. Han regnede med, at ilden ville gå ud af sig selv. Tiltalte ville ikke have, at der skete katten noget, så derfor forsøgte han at få den med ud. Tiltalte havde ikke regnet med, at lejligheden ville brænde ud eller få store skader. Hvis han havde vidst det, havde han aldrig gjort det.

Da han gik fra lejligheden, havde røgen ikke bredt sig til opgangen. Han så ikke flammer gennem vinduerne, da han kørte fra stedet. Han kørte fra stedet med det samme.

Adspurgt på ny af anklageren forklarede tiltalte, at han troede, at ilden ville gå ud af sig selv, fordi flammerne ikke var særlig store. Tiltalte kan ikke huske, om der også var en dyne og nogle puder i sengen.

Det var vigtigt for tiltalte at få katten med ud, fordi han var bange for, at den blev røgforgiftet.

Tiltalte ringede ikke 112, og han tjekkede ikke, om der var andre beboere i bygningen.

Adspurgt af (advokat) A forklarede tiltalte, at han ikke vil udtale sig om, hvorvidt der var en anden med ham. Tiltalte lagde ikke mærke til, om vinduerne i lejligheden var åbne eller lukkede. Han åbnede ikke vinduer.

Tiltalte kan ikke huske, om der var koldt i lejligheden.

Adspurgt af forsvareren forklarede tiltalte, at han ikke stod ude foran vinduerne til lejligheden på noget tidspunkt.

Ad forhold 2:

...

Oplysningerne i sagen

Der er sket dokumentation som anført i retsbogen. Der er herunder vedrørende forhold 1 dokumenteret udrykningsrapport af af 3. februar 2014, der er udarbejdet af vidnet C. I rapporten hedder det blandt andet:

"...

Situation:

Overtændt lejlighed i stuen ved ankomst.

Kraftig røgspredning til opgang.

Kraftig røgspredning til 1. tv. pga åbentstående dør til lejligheden.

Indsatsordre:

1 Røgdykkerhold med HT til eftersøgning og slukning i st. mf.

2 røgdykkerhold med HT til eftersøgning og evakuering i øvrige lejligheder.

Hvad udført:

Det ovenstående.

Assistance fra Glostrup med 1 røgdykkerhold til eftersøgning.

2 personer evakueret via hovedtrappe og overdraget til læge.

1 papegøje og 1 kat hentet ud.

Slukket brand lejlighed og udluftet opgang og lejligheder med overtryksventilator.

..."

Der er vedrørende samme forhold blandt andet dokumenteret farlighedserklæring udstedt den 9. april 2014 af vidnet H. Erklæringen har følgende sammenfatning:

"...

Risiko for personer:

Det er ud fra følgende punkter min vurdering, at der ved brandens fortsatte udvikling ville være fare for personers liv.

- Brandspor på hoveddøren viser, at den har stået åben under branden. Hermed vil giftige røggasser hurtigt sprede sig til trappen og vanskeliggøre/ umuliggøre flugt fra andre lejligheder.

- Brandbelastningen i den nu brandskadede lejlighed er af en størrelse, at hvis branden ikke bliver slukket, vil der kunne ske overtænding af lejligheden.

- Branden er opstået tæt ved et vindue, hvilket gør, at ruden relativt hurtigt varmesprænger og der dermed tilføres ilt til branden, hvorfor ilden ikke vil selvslukke. Dernæst er lejlighedens hoveddør åben, hvilket medfører yderligere ilttilførsel til branden.

- Der er en risiko for, at branden vil kunne sprede sig fra en lejlighed til en anden udvendigt via vinduerne. Hvis dette sker, vil flugtvejen for personer, der eventuelt måtte opholde sig i lejligheden ovenover, være spærret.

- Der er tale om et længerevarende tidsforløb for røg- og brandspredning til de øvrige lejligheder i opgang, så længe døren til den enkelte lejlighed holdes lukket.

Risiko for værdier:

Det er ud fra de bygningsmæssige konstruktioner og deres evne til at modstå brand ikke sandsynligt, at branden vil kunne sprede sig i et sådant omfang, så der vil forvoldes skader for 13 millioner dkr., som i denne erklæring er beløbssummen for større materielle værdier. Jeg vurderer derfor, at der er ringe fare for større materielle værdier.

..."

I kriminalteknisk erklæring af 2. april 2014 hedder det i punkt 9 om sammenfatning og vurdering:

"...

Sammenfatning

Der fandtes opbrydningsspor på langskiltet og den nederste låsecylinder i entredøren.

Entredøren stod på klem under branden.

Lejlighedernes vinduer var varmesprængte.

Hele lejligheden var sodet.

Arnestedet var i stuens nordvestlige hjørne.

Vurdering

På grundlag af undersøgelsen og oplysningerne om at el var udelukket som brandårsag, at der ikke fandtes spor efter udhældning og antændelse af brandbare væske samt de koncentrerede brandskader i arnestedsområdet og den kraftige sodning som efter en langsomt udviklende brand, vurderes det, at der var to mulige årsager til branden.

1: En mulig brandårsag vurderes at være direkte antændelse af beklædning som hang på tøjstativet nord for sengen.

2: Brandlidte forlod lejligheden ca. kl. 22.15, hvilket var 45 minutter før branden blev erkendt, og røg den sidste cigaret ca. kl. 21.00. Der fandtes askebægre og cigaretpakning i lejligheden.

Et uheld i forbindelse med rygning i arnestedet vurderes som mulig årsag.

..."

Personlige oplysninger

Der er af Kriminalforsorgen foretaget en personundersøgelse vedrørende tiltalte L, hvoraf det blandt andet fremgår, at tiltalte er fundet egnet til betinget dom, herunder med vilkår om samfundstjeneste.

Det anbefales, at der knyttes vilkår om 1 års tilsyn af Kriminalforsorgen, og vilkår om, at tiltalte - såfremt tilsynsmyndigheden finder det fornødent - undergiver sig behandling mod ludomani.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at hans mor og hans datter har besøgt ham hver uge under varetægtsfængslingen. Tiltalte har samtaler med O fra Kgs. Ø vedrørende ludomanien. Tiltalte har planer om at påbegynde en uddannelse til august.

Tiltalte er tidligere straffet af betydning for sagen ved Glostrup rets dom af 10. juni 2014 efter straffelovens § 287, jf. § 276, med 4 dagbøder á 225 kr. og forvandlingsstraf af fængsel i 4 dage.

Tiltalte har været frihedsberøvet fra den 18. december 2014.

M har om sine personlige forhold forklaret, at han er eneejer af værkstedet. Han har ejet det i snart 4 år. Han bor i en treværelses lejlighed sammen med sin far og storebror. Hans far passer værkstedet, mens tiltalte er fængslet. Han har en kæreste, men ingen børn.

Tiltalte er tidligere straffet af betydning for sagen senest ved Københavns Byrets dom af 10. april 2015 efter straffelovens § 285, stk. 1, jf. § 276, med fængsel i 60 dage, betinget, prøvetid 1 år og vilkår om udførelse af 60 timers samfundstjeneste inden for en længstetid på 8 måneder. Samfundstjenesten er ikke udført.

Tiltalte har været frihedsberøvet fra den 18. december 2014.

Retten's begrundelse og afgørelse

Ad forhold 1

Det lægges efter bevisførelsen til grund, at de tiltalte sammen indfandt ved lejligheden i Hvidovre med det formål, at tiltalte M skulle afstraffe R i anledning af færdselsepisoden mellem denne og tiltaltes kæreste. Det lægges videre til grund, at de tiltalte, da der ikke blev lukket op, sammen gik ned til tiltalte M's bil, hvorfra tiltalte M tog en rørtang, som han benyttede til at åbne døren til lejligheden med. Det lægges efter tiltalte L's fortælling under den rumaflyttede samtale den 23. september 2014 til grund, at begge de tiltalte gik ind i lejligheden, hvor tiltalte L begyndte at pille et fjernsyn ned fra væggen, og hvor tiltalte M, uden at der forinden var talt herom, med en lighter satte ild til noget sengetøj.

Det lægges efter bevisførelsen, herunder tiltalte L's fortælling under samtalen til grund, at sengetøjet begyndte at brænde, og at de tiltalte herefter forlod lejligheden med døren åben.

Det lægges efter vidnet C's forklaring til grund, at han konstaterede flammer, der kom ud gennem vinduespartierne i den omhandlede lejlighed, da han kørte ned ad vejen til ejendommen, og at vidnet fra indgangen til opgangen dels kunne se flammer fra den omhandlede lejlighed og dels kunne se, at opgangen var røgfylt. Det lægges efter forklaringen videre til grund, at brandvæsenet satte en stor blæser i gang for at fjerne røgen fra opgangen, og at to personer, der befandt sig i en lejlighed på 2. sal, hvor der var røg, blev reddet ned af brandfolk.

Under disse omstændigheder og sammenholdt med det oplyste i farlighedserklæringen, vidnet H's forklaring og det forhold, at vidnet B valgte at forlade sin lejlighed ved at hoppe ud af vinduet, finder retten det godtgjort, at de beboere, der befandt sig i ejendommen, ville være blevet udsat for overhængende livsfare, hvis ikke branden var blevet opdaget og slukket i tide.

Ved kort før kl. 23.00 at have sat ild til noget sengetøj i en stuelejlighed i en etageejendom og derefter forladt lejligheden med døren åben og undladt at foretage sig noget for at forebygge faren for beboerne, finder retten, at tiltalte M på dette tidspunkt har indset muligheden af, at de beboere, der befandt sig i

ejendommen ville blive udsat for overhængende livsfare, hvis branden ikke blev opdaget og slukket i tide, og at tiltalte har accepteret denne risiko. Tiltalte har derfor haft det fornødne forsæt og findes herefter skyldig i den rejste tiltale.

Under de foreliggende omstændigheder, hvor der ikke forelå nogen forudgående eller stiltiende aftale om, at der skulle antændes ild, hvor tiltalte L ikke har deltaget i antændelsen, og hvor denne tiltalte ikke har kunnet påregne, at tiltalte M ville antænde ild, finder retten ikke at tiltalte L på strafbar måde har medvirket til forsøg på overtrædelse af straffelovens § 180. Tiltalte L findes herefter i overensstemmelse med sin erkendelse alene skyldig i overtrædelse af straffelovens § 291, stk. 1.

Ad forhold 2

..

Straffen for tiltalte M fastsættes efter straffelovens § 180, jf. § 21, § 285, stk. 2, jf. § 277, § 290, stk. 1 og efter våbenbekendtgørelsens § 57, stk. 4, jf. § 16, stk. 1, nr. 9, jf. straffelovens § 61, stk. 1, som en samlet straf, der også omfatter den betingede dom af 10. april 2015, til fængsel i 2 år.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på karakteren af forhold 1.

Straffen for tiltalte L fastsættes efter straffelovens § 191, stk. 1, 1. pkt., jf. stk. 2, jf. lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 2, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. liste A, nr. 1 og efter lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 2, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 3, jf. liste A, nr. 1 og liste B, nr. 43, til fængsel i 1 år og 6 måneder.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på, at tiltalte har deltaget i organiseret smugling af større mængder hash, ligesom tiltalte har deltaget i den organiserede hashhandel på Christiania. Retten har af de samme grunde ikke fundet grundlag for at gøre straffet helt eller delvist betinget herunder med vilkår om samfundstjeneste.

Påstanden om konfiskation tages i medfør af den påberåbte bestemmelse til følge som nedenfor bestemt. De nedlagte erstatningspåstande tages til følge som nedenfor bestemt.

Thi kendes for ret:

Tiltalte M straffes med en samlet straf af fængsel i 2 år.

Tiltalte L straffes med fængsel i 1 år og 6 måneder.

Hos tiltalte M konfiskeres er knojern.

De tiltalte skal in solidum betale sagens omkostninger, dog skal de hver især alene afholde salær til forsvarer.

...

--

Østre Landsrets dom:

"Anklagemyndigheden
mod

L
(cpr.nr.)
(advokat S, besk.)

Anken og påstandene

Københavns Byrets dom af 8. juli 2015 (SS 3-13213/2015) er anket af anklagemyndigheden med påstand om domfældelse i overensstemmelse med anklageskriftet i forhold 1, forsøg på brandstiftelse efter straffelovens § 180, jf. § 21, samt til skærpelse.

L har påstået stadfæstelse af frifindelsen i forhold 1. Han har endvidere påstået frifindelse i forhold 10 og i øvrigt formildelse.

Endvidere er den af Retten i Glostrup den 29. september 2015 afsagte dom (15-611/2015) anket af L med påstand om formildelse.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om skærpelse, dog således at tillægsgbøden fastsættes til 1.625.000 kr.

DFA Forsikring har ad forhold 1 i dommen fra Københavns Byret nedlagt påstand om, at tiltalte in solidum med den allerede domfældte M skal betale 216.828,90 kr. med procesrente fra den 7. juli 2015.

V har ad forhold 1 i dommen fra Københavns Byret nedlagt påstand om, at tiltalte in solidum med den allerede domfældte M skal betale 12.480 kr. med procesrente fra den 6. juli 2015.

Tiltalte har bestridt erstatningspligten, men har ikke haft bemærkninger til størrelsen af kravene. Parterne er enige om, at byretsdommene af 8. juli og 29. september 2015 behandles samlet.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte, der har forklaret i det væsentlige som for byretten.

De i Københavns Byrets dom af medtiltalte M samt vidnerne brandmester C, B og brandundersøger H, afgivne forklaringer er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Tiltalte har supplerende forklaret blandt andet vedrørende forhold 1 (brandstiftelse), at M var ked af, at han ikke havde fået katten ud af lejligheden. De kørte straks fra stedet, da M kom tilbage til bilen. Først var de begge oppe ved lejligheden, hvor de ringede på, men der blev ikke lukket op. Derefter gik de tilbage til bilen, hvor M hentede en rørtang, hvorefter de begge gik op til lejligheden igen. Han regnede med, at M ville bryde ind i lejligheden. Han så, at M opbrød døren og gik ind i lejligheden. Han var ikke selv inde i lejligheden, men kikkede ind, hvorefter han gik tilbage til bilen, som han kørte nærmere på lejligheden. Et øjeblik efter kom M tilbage til bilen, hvorefter de kørte fra stedet.

Tiltalte har vedrørende forhold 10 (om 30 kg. hash fra Spanien) forklaret blandt andet, at han havde hørt, at man i Malaga kunne købe hash på kredit. Han ville købe hash på kredit, idet han havde regnet med at kunne sælge hashen i Danmark for 25.000 kr. pr. kilo. Hashen er 15.000 kr. billigere pr. kilo i Spanien end i Danmark. Om rumaflytningen forklarer han, at han havde hentet B&O-anlæg for 80.000 kr. Haner blevet sigtet i et særskilt forhold i denne forbindelse. Han tog for 30.000 kr. B&O udstyr, som de lagde over i en anden Mercedes Sprinter. De 30.000 kr., som han taler om ved rumaflytningen, drejer sig således om

30.000 kr. vedrørende et B&O-anlæg og ikke om hash fra Spanien. Han ønskede ikke at gennemføre hashkøbet i Spanien, efter at han var blevet stoppet af politiet i Frankrig på vej til Spanien. Derfor nøjedes han med at køre til Madrid, hvor han overnattede. Han kørte således hjem fra Spanien uden at medbringe hash. I nærheden af Hamburg blev han stoppet af toldvæsnet. De så bl.a. på motorcrosseren i ladrummet.

Personlige oplysninger

Tiltalte, der under behandlingen af sagen i Københavns Byret har været frihedsberøvet siden 18. december 2014, har under anken været frihedsberøvet fra den 8. juli 2015.

Landsrettens begrundelse og resultat

Vedrørende forhold 1 i dommen fra Københavns Byret (brandstiftelsesforholdet)

Også efter bevisførelsen for landsretten tiltrædes det af de af byretten anførte grunde, at tiltalte er frifundet for brandstiftelse i dette forhold, og at tiltalte i forhold 1 alene er fundet skyldig i hærværk efter straffelovens § 291, stk. 1.

Vedrørende forhold 10 i dommen fra Københavns Byret (indførsel af 30 kg. hash fra Spanien)

Også efter bevisførelsen for landsretten findes tiltalte af de grunde, der er anført i dommen, skyldig i tiltalen i forhold 10.

Skyldbedømmelsen i de øvrige forhold i dommene fra København og Glostrup er ikke bestridt og omfattes ikke af bevisanken.

Fængselsstraffen, der for så vidt angår Københavns Byrets dom af 8. juli 2015 tillige fastsættes efter straffelovens § 291, stk. 1, og til dels efter straffelovens § 89, findes passende. Straffen, der for så vidt angår dommen af 29. september 2015 tillige til dels fastsættes efter straffelovens § 89, findes passende. Straffen vedrørende de to ankede domme fastsættes samlet som sket ved de ankede domme til en fælles tillægsstraf på fængsel i 2 år og 6 måneder. Endvidere idømmes tiltalte en tillægsbøde på 1.625.000 kr. med en forvandlingsstraf på fængsel i 60 dage. Tillægsbøden er fastsat i overensstemmelse med anklagemyndighedens påstand under anken.

Det tiltrædes, at tiltalte som sket ved dommen fra Retten i Glostrup er frakendt førerretten i 1 år og 6 måneder.

I øvrigt stadfæstes de ankede domme i det omfang de foreligger til påkendelse.

Som følge af skyldbedømmelsen i forhold 1 (brandstiftelsesforholdet) tages de nedlagte erstatningspåstande ikke under påkendelse, jf. retsplejelovens § 992, stk. 2.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Københavns Byrets dom af 8. juli 2015 og dommen af 29. september 2015 fra Retten i Glostrup stadfæstes, dog således at L straffes med en samlet fællesstraf, der tillige er en delvis tillægsstraf, på fængsel i 2 år og 6 måneder og en bøde på 1.625.000 kr.

Forvandlingsstraffen for bøden er fængsel i 60 dage.

Tiltalte frakendes førerretten i 1 år og 6 måneder.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.”